

Nezabudneme, Daniel...

V myšlienkach sa prenášam do ďalekého Afganistanu, do Kandaháru, na základňu Kandahár Airfield... Krajiny, slnka, piesku, ťažkých životných podmienok, iných ako u nás. Tak ako mnohí z účastníkov misie, nesiem si šesťmesačné spomienky, ktoré ovplyvnili môj život minimálne na ten spomínaný polrok. Vchádzajú do životov účastníkov misie v prítomnosti, tu a teraz, hoci doma, pri svojich, v útvare, alebo jednoducho doma. V myšlienkach spomíname aktívne.

9. júl 2013. Čas 12:04, signál z ampliónov do celého KAF-u: „GROUND ATTACK, pozemný útok.“

Všetci plníme taktické pokyny. Prilby a vesty si nasadíme, zbrane máme nabité a zaistujeme Slovcón1, stráž pri vchodoch a na vežiach. Všetko beží a riadi sa disciplínou. Vtom zastaví pred kempom auto, jeden vojak vystúpi a rýchlo beží do bunkra. Oznamuje veliteľovi správy: „Jeden slovenský vojak je mŕtvy a šiesti zranení.“ Správa sa medzi nami šíri a s ťažkou atmosférou sa nám tomu ešte nechce veriť. „To nemôže byť pravda.“ Informácie sa onedlho potvrdzujú.

Do misií ideme aj s tým, že sa môže prihodiť aj toto. Ale nechceme si to pripustiť. Už vyše 3 000 vojakov sa tu vystriedalo počas dvadsiatich rotácií. Stalo sa a už sa neodstane. Sme profesionálni vojaci a aj toto nás robí profesionálnymi, aj keď si to neprajeme.

Čas 15:13, signál z ampliónov do celého KAF-u: „ALL CLEAR, všetko v poriadku.“

Všetko??? Nie...

Jeden z nás umrel. Nezmyselne. Rukou koalického spojencu. Gul'kou vyrobenou z nenávisti, strachu, pod tlakom teroristických vydieraní, špekulácií...

A my dnes spomíname na Teba, Dano.

Po roku, dňa 8. júla 2014, sme boli v Turzovke so spolubojovníkmi z 3. roty 11. mechanizovaného práporu pri hrobe rtn. in memoriam Daniela Kavuliaka. Stretli sme sa tam s jeho rodičmi, krstnými rodičmi a príbuznými. Položili sme tam veniec. Pomodlili sme sa, zaspievali pieseň, „Kto za pravdu horí“ a na základe biblického textu sme prijali pár myšlienok na povzbudenie vo viere. Vo viere, ktorá nás drží, pomáha a prenáša aj cez takéto spomienky.

Na druhý deň, priamo na 1. výročie tragickej smrti, boli na futbalový turnaj nultého ročníka memoriálu rtn. Daniela Kavuliaka pozvaní aj jeho rodičia a súrodenci. Prišli. Doobeda sa zúčastnili na svätej omši. Po nej bola odhalená pamätná tabuľa na večnú pamiatku rtn. Danielovi Kavuliakovi. Na tejto tabuli bol biblický text: 2Tim 4,7-8: „Dobrý boj som dobojoval, beh dokonal, vieru zachoval. Už mi je pripravený veniec spravodlivosti, ktorý mi dá v onen deň Pán...“

Daniel svoj boj dobojoval a my spomíname s úctou a hrdosťou. Aj preto lebo sme hrdí, že nosíme uniformu. Ďakujem Pánu Bohu aj za to, že naši zranení spolubojovníci sú zdraví, a veríme, že to bude len a len lepšie. Zároveň myslíme na tých, ktorí sú tam, aby sa všetci zdraví vrátili domov a aby sa to, čo sme zažili my a 21. rotácia po nás v decembri, viac nezopakovalo.

Futbalový turnaj sa skončil. Rodičia a súrodenci si zaslúžili náš rešpekt a úctu, boli tam s nami až do konca. Aj po vyhlásení výsledkov a odovzdaní cien sme na Dana spomínali..

Za toto všetko Bohu vďaka. Poďakovať chcem aj kpt. Ing. Milošovi Sihelníkovi, ktorý spolu so svojimi podriadenými túto akciu pripravil. Poďakovanie patrí aj veliteľovi 11. mechanizovaného práporu

pplk. Ing. Milanovi Cvikovi za ústretovosť a aktívnu pomoc a aj za to, že sa aktívne ako hráč zapojil do turnaja.

Vďaka kamaráti všetkým vám, ktorí ste tam boli. Aj takto sme dali najavo Danielovej rodine, že nesieme túto bolesť a smútok s nimi. Bojujme aj my dobrý boj života. Nech je to vidieť v našich vzťahoch. Vážme si jeden druhého pokiaľ sme ešte tu na zemi spolu. Potom už bude neskoro.

V myšlienkach spomíname aktívne a skromne hovoríme v tichosti duše: Nezabudneme, Daniel.



Drevená pamätná tabuľa  
v Kandahári



Vlajka na pol žrde v Slovcon  
1 camp



Pamätná tabuľa 11. mpr. Martin Podháj

Spracoval: kpt. Mgr. Viktor SABO, ev. a. v. vojenský farár EPS v OS a OZ SR, AOS gen. M. R. Štefánika, L. Mikuláš